

Sygn. akt: IX C 2703/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zapala-Garbacz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017r. w Opolu

sprawy z powództwa **A. P., A. K. i M. K.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na rzecz powoda A. P. kwotę 4.306,00 zł (cztery tysiące trzysta sześć złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na rzecz powoda A. K. kwotę 3.806,00 zł (trzy tysiące osiemset sześć złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. na rzecz powoda M. K. kwotę 3.578,00 zł (trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt osiem złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 23 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

V. zasądza solidarnie od powodów A. P., A. K., M. K. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 615,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Opolu kwotę 124,50 zł;

VII. nakazuje ściągnąć solidarnie od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Opolu kwotę 41,50 zł.

Sygn. akt IX C 2703/16

UZASADNIENIE

Powodowie A. P., A. K. i M. K. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w O. na rzecz:

- A. P. kwoty 2.841,45 zł tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy z dnia 7 czerwca 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty i kwoty 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty

- A. K. kwoty 2.841,45 zł tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy z dnia 7 czerwca 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty i kwoty 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty

- M. K. kwoty 2.578 zł tytułem odszkodowania za niewykonanie umowy z dnia 7 czerwca 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty i kwoty 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 października 2014r. do dnia zapłaty

Nadto wniesli o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z nich zwrotu kosztów postępowania.

Swoje roszczenie oparli na nienależycie wykonanej umowie usługi turystycznej przez pozwane biuro podróży. Wskazali, że w dniu 7 czerwca 2014r. zawarli z pozwanym umowę o świadczenie usług turystycznych. W ramach tej umowy usługodawca zobowiązał się do zorganizowania im wypoczynku w T. w Egipcie w hotelu (...) w terminie od 09.08.2014r. do 25.08.2014r. Powodowie wskazali, że wybrali ofertę, która gwarantowała przelot na trasie K. – T. - K., dzięki której mieli uniknąć dodatkowego transportu z lotniska S. E. S. oddalonego od hotelu 350 km. W dniu 6 sierpnia 2014r. za pośrednictwem poczty elektronicznej kontaktowali się z Biurem Obsługi Klienta by potwierdzić trasę przylotu i otrzymali potwierdzenie. W dniu 8 sierpnia 2014r. otrzymali informacje o zmianie lotniska na lotnisko S. E. S.. Informacja została wysłana w późnych godzinach wieczornych o godz. 20.00. Powyższe uniemożliwiło kontakt z biurem. W związku z warunkami atmosferycznymi panującymi w tym rejonie Egiptu hotel, w którym powodowie mieli się zatrzymać ucierpiał z powodu powodzi. Pozwana Spółka zataiła tę informację. Gdy powodowie dowiedzieli się o powyższym z mediów upewnili się w biurze i otrzymali informacje, że hotel przygotowany jest do przyjęcia turystów. Jedyną opcją niedostępną miało być pole golfowe. Po przybyciu na miejsce okazało się, że zastrzeżeń było bardzo dużo. Zastrzeżenia dotyczące pokoju to rdzawa, brudna woda, przerwy w dostawie wody, przerwy w działaniu windy; zastrzeżenia dotyczące wyżywienia to monotony jadłospis, samoobsługa zamiast obsługi kelnerskiej w restauracji (...), długi czas oczekiwania na obsługę kelnerską w restauracji (...), w barze (...), zabrudzone stoły, zabrudzone naczynia i sztućce, brak obrusów, serwetek; zastrzeżenia co do standardu hotelu to zabrudzony basen odkryty, brak jeziora z morską wodą, brak pola do m. golfa, brak możliwości kąpieli w morzu ze względu na brudną wodę, zanieczyszczona plaża, zamknięta połowa plaży, nieczynny plac zabaw, brak baru plażowego R. Bar, brak restauracji a la carte E. M., L., B. N., brak K. C. w restauracji (...), brak tzw. swimming bar w S. Bar. Jednym z największych rozczarowań to była kwestia wyżywienia. Korzystanie ze stołówek wywoływało ogromny stres. Brakowało miejsc w części jadalnianej, obsługa była nieprzyjemna. Powodowie obawiali się zatrucia pokarmowego. Stan stołówek był skandaliczny. Niejednokrotnie nie było do dyspozycji czystych naczyń, zamiast obrusów były brudne podkładki, stoły były brudne. Jedzenie powodowie nabywali w okolicznych sklepach i przez większą część pobytu nie korzystali ze stołówek. W basenach pływały zużyte plastry, niedopałki papierosów i inne śmieci. Woda morska nie była zdatna do kąpieli ze względu na zanieczyszczoną plażę i dno morskie. W celu popływania czy snorkelingu trzeba było udać się na plażę oddaloną od hotelu o 2 km, przy czym hotel nie zapewniał żadnego środka transportu. Pozwana nie zachowała warunków umowy. Organizator był powiadamiany o zaistniałych nieprawidłowościach za pośrednictwem rezydenta. Po powrocie do kraju powodowie złożyli reklamację. Pozwana spółka nie udzieliła wyczerpujących wyjaśnień. Powodowie wskazali jako podstawę żądania odszkodowania art.11a ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2010r. o usługach turystycznych. Żądanie zadośćuczynienia powodowie uzasadniali tym, iż zostali podstępnie wprowadzeni w błąd co do jakości oferowanej imprezy turystycznej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazał, że zmiana docelowego portu lotniczego była znana powodom jeszcze przed rozpoczęciem imprezy turystycznej. Zdecydowali się oni nie odstąpić od umowy, chociaż mieli do tego prawo. Pozwany

wskazał, że ze względu na przyczynę egzoneracyjną spowodowaną wyłącznie działaniem siły wyższej jest wyłączony od odpowiedzialności względem powodów za zniszczony pas startowy oraz drogę z lotniska. Ponadto wskutek zaawansowanych prac remontowych na pasie startowym na lotnisku w T. oraz na drodze dojazdowej nie mógł przewidywać, iż naprawa zostanie ukończona przed rozpoczęciem umówionej imprezy turystycznej. Pozwany zaprzecza, aby w pokojach była rdzawa woda, przerwy w dostawie wody, a winda miała nieprawidłowo działać. Pozwany zaprzecza, aby ograniczony był wybór posiłków. Pozwany nie gwarantował, że powodowie będą obsługiwani przez kelnerów. Posiłki były wydawane po upływie odpowiedniego czasu wymaganego do ich sporządzenia. Stoły oraz zastawy były na bieżąco sprzątane. Powodowie mogli korzystać ze wszystkich usług przewidzianych umową w tym z basenów, morza, plaży czy restauracji. W ocenie pozwanego umowa o świadczenie usług turystycznych zawarta z powodami została wykonana w sposób należyty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2014r. powodowie zawarli z pozwanym spółką (...) sp. z o.o. w O. umowę o świadczenie usług turystycznych. Przewidywała ona wypoczynek w T. w Egipcie w hotelu (...) w terminie od 09.08.2014r. do 25.08.2014r. Umowa została zawarta na rzecz trzech osób: powodów. Wartość wycieczki ustalono na łączną kwotę 8.190 zł w tym po 2.806 zł na osoby dorosłe oraz 2.578 zł za dziecko.

dowód: - rezerwacja nr (...) z dnia 24.04.2012r. k.7

W dniu 8 sierpnia 2014r. powodowie otrzymali informację od pozwanej o zmianie lotniska na lotnisko S. E. S.. Informacja została wysłana w późnych godzinach wieczornych o godz.20.00. Powodowie nie mieli już możliwości skontaktowania się z biurem. Powyższe związane było z warunkami atmosferycznymi panującymi w tej części Egiptu, które miały miejsce **w maju 2014r**, a związane były z powodzią, zejściem lawiny błotnej, o czym powodowie dowiedzieli się z mediów. Biuro zapewniało powodów, że hotel jest przygotowany do przyjęcia gości, a w dniu 6 sierpnia 2014r. poinformowano powodów za pośrednictwem poczty elektronicznej, że przelot odbędzie się na trasie K.- T.- K.. Zwłaszcza powódki źle zniosły podróż autokarem do miejsca docelowego ze względu na chorobę lokomocyjną.

Po przybyciu na miejsce powodowie zostali zakwaterowani w w/w hotelu. Estetyka pokoju była zadawalająca, natomiast z kranu często płynęła rdzawa woda, były przerwy w dostawie wody. Jeżeli chodzi o jedzenie to było ono monotonne, nie podawano prawie w ogóle owoców, brak było dostatecznej ilości sztućców i talerzy, a jak były to często brudne. W restauracji przy podawaniu posiłków lub napojów nie przestrzegano zasad higieny, były nieuprzątnięte stoły, na stołach były stosy naczyń, nie było obsługi kelnerskiej. Plaża okazała się miejscem zanieczyszczonym, a połowa plaży w ogóle była zamknięta z uwagi na zniszczenia. Automat z kawą został zastąpiony kawą rozpuszczalną w słoiku. Basen odkryty był zabrudzony niedopałkami papierosów, różnymi śmieciami i sprzątnięty był najwyżej 2 razy w ciągu całego pobytu powodów, było bardzo duże obłożenie ludzi w basenie. Nie było jeziora z morską wodą tak opisywanego w ofercie, tylko wyżłobiona dziura. Woda w morzu przy hotelu była brudna, był szlam, muł, woda kłębiła się, gdy był odpływ unosił się w powietrzu brzydki zapach, a rafy koralowej nie było widać. W hotelu przebywali w tym czasie jedynie Polacy, Rosjanie i Ukraińcy, tablice ogłoszeń były puste.

dowód: - zeznanie świadka A. S. (1) k.114, k.116

- zeznania świadka A. S. (2) k.113, k.116,

- zeznanie świadka P. M. k.115,k.116

- zeznanie świadka A. M. k. 114,116

- zeznanie powódki M. K. k.132-133

- zeznanie powódki A. K.- k.132-133

- zeznanie powoda A. P. k.131, k.133
- dokumentacja fotograficzna k.30-41, k.5, k.128-130
- wiadomość SMS z dnia 8 sierpnia 2014r. k.29
- korespondencja e- mail k.14-28, k.127

Organizator był powiadamiany przez powodów o zaistniałych nieprawidłowościach za pośrednictwem rezydenta. Po powrocie do kraju w dniu 30 sierpnia 2014r. powodowie złożyli pisemną reklamację, w której zgłosili wszystkie zastrzeżenia. Strona pozwana w odpowiedzi na reklamacje wskazała, iż zaistniała sytuacja nie była spowodowana złą wola biura, a siłą wyższą oraz brakiem przekazania stronie pozwanej jednoznacznej informacji przez lokalnego kontrahenta, że dostęp do niektórych atrakcji będzie utrudniony. Powodowie w piśmie z dnia 7 listopada 2014r. przedstawili ostateczne stanowisko w sprawie reklamacji. Pozwana spółka nie udzieliła wyczerpujących wyjaśnień.

dowód: - pisma do rezydenta k.42-44

- reklamacja z dnia 30.08.2014r. k. 45-51
- pismo powodów z dnia 7.11.2014r.k.53-56
- odpowiedź na reklamację k.57- 60

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Sąd dokonując oceny zebranego materiału dowodowego przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oparł się na przeprowadzonych i wskazanych dowodach. Bezspornym w sprawie był fakt, że strony zawarły umowę o świadczenie usług turystycznych przedmiotem, której był dwutygodniowy pobyt wczasowy w pięciogwiazdkowym hotelu (...) w Egipcie w terminie w terminie od 09.08.2014r. do 25.08.2014r. Spór natomiast sprowadzał się kwestii należytego wykonania umowy, a tym samym odpowiedzialności pozwanego biura podróży. Powodowie podnosili, bowiem, że z uwagi na sprzeczne z umową warunki w jakich przyszło im spędzić urlop nie był on udany, a w związku z tym żądają odszkodowania od zapłaconej ceny wycieczki, a także zadośćuczynienia za zmarnowany przez powyższe urlop. Z kolei wykazanie uprawnienia do zakwestionowania zapłaty żądanej kwoty, pozwany oparł na twierdzeniu, że jego zdaniem umowa o świadczenie usług turystycznych została wykonana w sposób należyty, a wszelkie niedogodności były całkowicie niezależne od strony pozwanej, bo związane były z siłą wyższą – okolicznością, której pozwany nie był w stanie przewidzieć. Odnosząc się do powyższych twierdzeń obu stron, uwzględniając obowiązujące przepisy, jak i ustalony stan faktyczny, sąd uznał, że powodom należy się odszkodowanie i zadośćuczynienie za nienależyte wykonanie umowy jednakże zadośćuczynienie nie we wskazywanej przez nich wysokości.

Na wstępie podnieść należy, że z treści art. 11a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych wynika, że za szkody poniesione z powodu niewykonania albo nienależytego wykonania umowy przez organizatora imprezy turystycznej klientowi należy się odszkodowanie. Organizator może zwolnić się z odpowiedzialności jeśli niewykonanie albo nienależyte wykonanie umowy jest spowodowane działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nieuczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą. Ustawa wprowadza kategorię umów nazwanych - „umowę o świadczenie usług turystycznych”, przez którą należy rozumieć wszelkiego rodzaju usługi świadczone turystom. Usługa owa obejmuje w praktyce kilka różnych świadczeń traktowanych jednak jako jedno zobowiązanie. Konsekwencją takiej konstrukcji jest to, że za wykonanie wszystkich mieszczących się w ramach umowy świadczeń, pomimo, iż są one z reguły realizowane przez różne podmioty - odpowiedzialność wobec usługobiorcy ponosi jedynie organizator turystyki. Z powyższego wynika szeroko zakreślony zakres odpowiedzialności organizatora, albowiem odpowiada on nie tylko za działania własne, ale również działania osób, z pomocą których

zobowiązanie wykonuje. Organizator imprezy turystycznej nie może zwolnić się z odpowiedzialności poprzez powołanie się na brak winy w nadzorze nad tymi osobami lub w brak winy w ich wyborze. Celem bowiem jakim przyświecał ustawodawcy przy uchwaleniu powyższej ustawy była ochrona klienta imprezy turystycznej poprzez domniemanie odpowiedzialności organizatora turystyki za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umówionej usługi turystycznej.

W kontekście niniejszej sprawy wskazać również należy, że w polskim systemie prawnym, co wynika zarówno z przepisów prawa jak i z orzecznictwa sądowego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi określone skutki prawne, stanowi o tym art. 6 k.c. Z powołanego przepisu wynika jedna z naczelnych zasad procesu sądowego polegająca na tym, że dowód wykazania prawdziwości określonego faktu obciąża tego, kto się na dany fakt powołuje dla uzasadnienia dochodzonego przed sądem prawa. Potwierdzeniem powyższej zasady jest również art. 232 k.p.c. zgodnie, z którym strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Mając na uwadze powyższe, to na powodach jako stronie, która z tych okoliczności pragnie wywodzić określony skutek prawny w postaci żądania zapłaty dochodzonych roszczeń spoczywał obowiązek ich wykazania i udowodnienia.

W ocenie Sądu zasadne były twierdzenia powodów w przedmiocie zastrzeżeń co do wyżywienia, co do standardu hotelu. Z zeznań powodów potwierdzonych zresztą zeznaniami świadków wyraźnie wynikało, iż serwowany był monotonny jadłospis, brak było obsługi kelnerskiej w restauracji (...) i długi czas był oczekiwania na obsługę kelnerską w restauracji (...). Ponadto bardzo duże zastrzeżenia budziła czystość stołów, sztućców, naczyń, był zabrudzony basen, zanieczyszczona i zamknięta połowa plaży, brak było jeziora z morską wodą, brak możliwości kąpieli w morzu przy hotelu ze względu na brudną wodę, brak było baru plażowego, brak restauracji a la carte i brak tzw. S. bar w S. Bar. Sąd uznał powyższe okoliczności za udowodnione, bowiem zeznania powodów potwierdzone były zeznaniami świadków, jak również materiałem zdjęciowym, a strona pozwana nie przedstawiła swoich dowodów na potwierdzenie okoliczności wskazywanych w odpowiedzi na pozew. Sąd w toku postępowania był zobowiązany do ustalenia, czy następce działania po zejściu lawiny błotnej i opadzie ulewnych deszczy były następstwem działania siły wyższej, czy też nie. W ustawie o usługach turystycznych brak jest definicji siły wyższej. Nie zawiera jej także żaden inny akt prawny w prawie polskim, w szczególności kodeks cywilny. W polskiej doktrynie najczęściej przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne, niemożliwe do przewidzenia (nadzwyczajne) oraz niemożliwe do zapobieżenia. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z siłą wyższą, bowiem strona pozwana powinna na bieżąco sprawdzać infrastrukturę hotelu, do którego wysyła swoich klientów. Powodowie dopytywali się czy nie będzie żadnych przeszkód w ich wypoczynku w związku z zaistniałymi zdarzeniami w Egipcie w maju 2014r. Strona pozwana w odpowiedzi na zapytanie strony powodowej poinformowała, iż nie ma żadnych przeszkód, przy czym powodowie dowiedzieli się o zdarzeniach w Egipcie z maja 2014r. z mediów, nie od strony pozwanej. Ponadto wydaje się iż do maja 2014r. do sierpnia 2014r. upłynął dość spory okres czasu i pozwany monitorując na bieżąco sytuację powinien informować rzetelnie swoich klientów- powodów o realiach. W tych okolicznościach, mając na uwadze powyższe sąd posiłkując się kartą frankfurcką ustalił, że powodom za niezgodności z umową przysługuje bonifikata w wysokości:

- 5% tytułem monotonnego wyżywienia, popsuty ekspres do kawy
- 10% tytułem braku obsługi kelnerskiej w restauracji (...), długi czas oczekiwania na obsługę kelnerską w restauracji (...)
- 15% tytułem warunków sanitarnych panujących w restauracji- brudna stoły, sztućce, naczynia, brak serwetek
- 20 % tytułem zabrudzonego basenu odkrytego
- 10% tytułem braku jeziora z morską wodą
- 15 % tytułem braku możliwości kąpieli w morzu przy hotelu- brudna woda, mulista, brak widoczności rafy koralowej

- 15% zanieczyszczona plaża, zamknięcie połowy plaży
- 10% tytułem brudnej wody w kranie, przerw w dostawie wody

łącznie 100%. W związku z tym w takiej wysokości na każdego z powodów pomniejszono koszty imprezy turystycznej jako rekompensaty za nienależyte wykonanie usługi.

Odnosząc się do żądania powodów co do przyznania zadośćuczynienia podnieść należy, że również zasługuje na uwzględnienie w części. Choć co prawda w polskim prawie zadośćuczynienie można uzyskać jedynie w przypadkach określonych ustawowo, a przepisy te nie przewidują odpowiedzialności za szkodę niematerialną w postaci zmarnowanego urlopu to tym niemniej nie oznacza, że takiej możliwość na chwilę obecną nie istnieje. Wskazać bowiem trzeba, że Sąd Najwyższy Uchwałą o mocy zasady prawnej, składu Izby Cywilnej sygn. akt III CZP 79/2010 z dnia 19 listopada 2010r. uporządkował niejednolite dotychczasowo jak dotąd orzecznictwo sądów zbliżając je do modelu powszechnie obowiązującego w Unii Europejskiej. Sąd Najwyższy wskazał więc, że przepis art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (jedn. tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 ze zm.) może być podstawą odpowiedzialności organizatora turystyki za szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu. Rozstrzygnięcie to oznacza, iż odpowiedzialność organizatora turystyki za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy może obejmować także szkodę niemajątkową klienta w postaci tzw. zmarnowanego urlopu. Oznacza to, iż poza roszczeniami majątkowymi wynikającymi z rozbieżności pomiędzy ofertą, a prawdziwą jakością świadczonych usług turysta ma możliwość dochodzić również zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową w postaci „zmarnowanego urlopu”.

W związku z powyższym mając na uwadze całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, w świetle wyżej wymienionych okoliczności nienależytego wykonania umowy, Sąd uznał, że żądanie powodów co do przyznania zadośćuczynienia za "zmarnowanie urlopu" zasługuje na uwzględnienie w kwocie po 1.000 zł dla powódek i 1.500 zł dla powoda. Interwencje u rezydentki, narastająca frustracja i niezadowolenie z powodu niezgodności oferty wycieczki z zastanymi realiami skutecznie uniemożliwiały odprężenie się, zrelaksowanie i czerpanie przyjemności z urlopu. Zostali bowiem zakwaterowani w hotelu, który swoją infrastrukturą odbiegał od gwarantowanego w umowie przez organizatora. Sąd zasądził wyższą kwotę zadośćuczynienia dla powoda, bowiem powód jako pasjonat nurkowania został pozbawiony możliwości nurkowania w morzu przy hotelu ze względu na brudną, zamuloną wodę i brak widoczności rafy koralowej, oraz z uwagi na jego zaburzenia zdrowotne- kardiologiczne, które z pewnością w znacznej mierze spowodowane były z z zastaną sytuacją.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., w zw. z art. 476 k.c.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 100 k.p.c. przy uwzględnieniu iż powodowie wygrali w 75%, a przegrali w 25%.